

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԿԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարվանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисть, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—5 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից).

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամէն լիզուով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տէլէֆօն № 253.

ԲԱՅՎԱԾ ԵՒ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԴՐԱՎԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԿՐԻ

ԱՌԱՋԻՆՅՈՒՆ 1905 ԹԻՒԱԿԱՆԻՆ
(33-րդ ՏԱՐԻ)

«ՄՇԱԿԸ» ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱՐՈՒՄԻ ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԸ

ամեն օր, բացի տօն և ընդհատումներից:

ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՄԸ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ ամսականը՝ նոյն պէս 10 ռ., տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն ամսականը՝ 8 ռ., 8 ամսականը՝ 7 ռուբլի, եօթ և վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ. և մի ամսականը՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԱՆ ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 զուլար. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 ռուբլի:

Մշակին գրվել կարելի է ԽՐԱՎԱՐԱՆԱԿԱՆ (Բազմաթիւ և Բաժանորդային փողոցների անկիւն): Ստորագրվել կարելի է միայն ամսի 1-ից:

Կայտարարութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար և առհասարակ նամակներ և ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է գիտնել հետևեալ հասցէով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ» իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal «MSCHAK»:

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լիզուներով:

Ա. Պ. Ա. Ռ. Ի. Կ. Բ. Ա. Ժ. Ա. Ն. Ո. Ր. Դ. Ա. Գ. Ր. Ո. Ի. Թ. Ի. Ն. Զ. Է. Ը. Դ. Ո. Ի. Ն. Վ. Ո. Ի. Մ.

ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Տեղական ինքնավարութեան հիմնարկութիւն
ներ.—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Բժիշկ
Գէորգ Կապուսեան. Երկրագործների ոլորը. Նամակ
Կողբից. Նամակ խմբագրութեան. Ներքին
լուսեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի
շուրջը.—Հեռագրի տեղ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ
ներ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ.—Վարդապետ:

ՏԵՂԱԿԱՆ ԻՆՔՆԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ
ԹԻՒՆՆԵՐ

Երէկվայ մեր առաջնորդողում մենք
ասպարէզ գրինք մի քանի խնդիրներ:
Մենք չը յիշատակեցինք շատ ուրիշ խն-
դիրներ, որոնց աջող լուծումը կարեւոր է

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՎԱՔԻԼԲԱՇԻՆ

V

Հայաթը մտնելուն պէս վաքիլ բաշին ու
վաքիլները սարափելի աղմուկ բարձրացրին:
«Էս ինչ ա»,—ասաց տանուտէր Աղասին,—Էս
բան էլ աղբը կը լինի մի հայաթում. էս հօ
երկու ամիս պէտք ա կրվի, որ վերջանայ,
տասն էսքան էլ երեք գոմերումը կայ: Էս հօ
տեղովը խուլ ցաւի բուն ա. նաչանիկը որ
էս աղբերը տեսնի, Աւագիմին Սրբի կուղար-
կի: Աւագիմ,—կանչեց նա բարձրաձայն տան-
տերումը,—էդ հրտեղ ես, ինչ ես թագ կացի:
դուրս ել: Մանտեռի, գրի:—Գործաւ նա գրա-
գրին:—Աւագիմի վրա էս սնաթիս մի պրիտա-
կոյ *) գրի...: Սյդ բոպէին Աւագիմը դուրս ե-
կաւ գոմերից մինից, որտեղ նա աղբ էր կի-
տում դուրս տանելու համար:

—Աւագիմ,—գործաւ նրան Աղասին,—բա
ես մինչև հիմի գիտացել եմ, թէ էս գեղումը
քեզանից խնջող մարդ չի կայ. դու էդ ինչ
բանի ես. էս աղբերը ինչու չես էստեղից
առդ անում: Բարձր իշխանութեան հրամանը
երեկ քո կշտին չի կարդացիք, ա աղբա-
թիւնէր:

—Ես էլ հէնց աղբերի ետեղի եմ էլի,—ա-
սաց Աւագիմը,—բա տեսնում չէք. մինչև մի
երկու շաբաթը բոլորը դուրս կը տանեմ գե-
ղից:

—Ինչ երկու շաբաթ. երկու օրումը պէտք
ա պրծնես, երկու օրումը,—ասաց վճարար
տանուտէրը,—նաչանիկը ամեն սնաթ կարող
ա գալ. դու ուզում ես որ քո պատճառով իս
տունը քանդվի:

*) Արձանագրութիւն:

մեր երկրի բարօրութեան համար: Սյդ
մենք կաննք աստիճանաբար, հրաւիրե-
լով մեր ինտելիգենտ ոյժերը աջակցելու
ընդհանուր գործին իրանց գործակցու-
թեամբ:

Մի հիմնական հարց, որ առաջ է գա-
լիս ամեն անգամ, այն է լինում, թէ ինչ
ձևով, ինչ միջոցներով մենք պէտք է ի-
րագործենք այս կամ այն խելացի առա-
ջարկը կամ ծրագիրը կենքի մէջ:

Դուք, օրինակ, գիտէք և համոզվել էք,
որ անհրաժեշտ է մտցնել ընդհանուր ժո-
ղովրդական գրագիտութիւն ազգաբնա-
կութեան մէջ. դուք, օրինակ, մշակել էք
նախագիծներ տարածելու արհեստներ ժո-

—Մենակ ընդ չի բանդիլ. մեր տներն էլ
կը քանդվին, որ տաղ անենք,—ասաց վաքի-
լը:—Աւագիմ, էլ շատ խօսայ մի,—
դարձաւ նա Աւագիմին,—սղանք վարձի ու
էս աղբերը կըրցուր էստեղից:

—Ինչ ա, փողդ ըլի ա,—ասաց Դիւլունց
Քիթին,—աղբերը շատով կըրցուր էստեղից,
թէ չէ պրիտակոյ կաննք ու էս սնաթիս
գործատուներին կուղարկենք:

—Անունդ սե գաւթարումը կը գրվի,—ա-
սաց Մարութը:

—Հող ու միւսի կը կորչես, երեւէք ե-
թիմ կը մնա,—ասաց վաքիլ Հանէս ամին:

—Լաւ, լաւ. ինչ ասում էք կաննեմ, կը կա-
տարեմ,—ասաց Աւագիմը.—իրաւունքը ձերն
ա. ես վիճարանութիւն չեմ անում: Լուսաբա-
ցիւն մտել եմ գոմը ու դեռ պրծել չեմ. հոգիս
դուրս ա եկել, էնքան աղբն եմ թափ արել.
սոված մեռնում եմ. դեռ հացի պատառ չեմ
կերել չսորի:

—Բա մենք կերել է՞ք. մենք էլ չենք սո-
ված սեռն ու,—ասաց Դիւլունց Քիթին,—դու
լաւ ա քեզ համար ես աշխատում, իսկ մենք
հասարակի համար ենք սոված, եկէք գնանք
մի պատառ հաց ուտենք,—ասաց Աւագիմը:

—Չէ, ըլի չի, անկարելի ա,—ասաց վաքիլ
բաշին,—առաջ աղբերը աղ արա ու յետոյ
մեզ հացի կանչի:

—Առաջ աղբաթիւնէրի մարդիկ, աղ կաննեմ,
—ասաց Աւագիմը,—եկէք մի պատառ հաց
կերէք, մի-երկու թաս գինի խմեցէք ու յետոյ

ինձ վրա պրիտակոյ էք անում, արէք. իրա-
ւունքը ձերն ա. հասարակի ընտրած մարդիկ
ուտենք ձերն ա. հասարակի ընտրած մարդիկ
էք. ես սկօրիս *) չեմ անում ձեզ հետ, վի-
ճում չեմ:

—Չէ, ըլի չի ասցի:

—Ո՞նց չի ըլիլ. սոված մեռնում եմ. ինչ դրա
արեւին մատաղ,—ասաց Մարութը,—առ-
բին քան ի անգամ ենք դրա տանը խմում. իսկի

Տնօրէն.

զովդի մէջ. դուք ծրագրել էք ժողո-
վրդական գրագիտանքի մի ցանց երկրի
զանազան մասերում, դուք պատրաստել
էք մարդկանց մտքերը իրագործելու ժո-
ղովրդական կրթիւթի հիմնարկութիւններ
և առհասարակ օգնելու ազգաբնակչութեան
մտաւոր և տնտեսական զարգացման:

Սյդ բոլորը ձեզ համար պարզ է. բայց
հրտեղից գտնէք դրամական միջոցներ այդ
խոշոր և մանր հասարակական կարիքները
հոգալու համար, ինչ եղանակով կազմա-
կերպէք գործակալներ, վարպետներ, ղեկավարներ
խմբի ձեռք գիտաւորու-
թիւնները իրագործելու համար:

Սյդ հարցի պատասխանը բարդ է. Բայց
մի բան պարզ է, որ էական և նպատա-
կայարմար միջոցներից մէկը՝ լուծելու
գրված հերթական խնդիրները—դա տե-
ղական ինքնավարութեան կամ գեմալօրի
հիմնարկութիւնների մտցնելն է մեր եր-
կրի մէջ: Եւ հասկանալի է թէ ինչու:
Չեմսովօրի հիմնարկութիւնները յանձնում
են տեղական ազգաբնակչութեան այն բո-
լոր գործերը, որոնք վերաբերում են նրա
տնտեսական, հասարակական կենսոյին և
այդպիսով հրաւիրում են տեղական գոր-
ծող ոյժերին գործ դնելու իրանց բոլոր
ոյժը, տաղանդը և ջանքերը նպաստելու
տեղական կարիքների լիակատար բաւա-
րարութեան:

Չեմսովօրի գնում է տեղական ազգա-
բնակչութեան վրա մեծ հոգսեր և մեծ
պատասխանատւութիւն, բայց միևնոյն
ժամանակ նա տալիս է ազգաբնակչութեան
ձեռքը գորագոյն ուրախութիւններից մէ-
կը, այն է գործելու իր շրջապատող ազ-
գաբնակչութեան օգտին բոլոր եռանդով
և ոգևորութեամբ:

Եթէ քաղաքային ինքնավարութիւն
մտցնելը նպատակ է մեր քաղաքների բար-
գաւաճման և հասարակական գործերի բա-
րեկիտութեան, անկասկած գեմալօրի
մտցնելը աւելի ևս մեծ ծաւալով կարգա-

ա, հասարակի համար չարչարվիլ պտեմ ու
գնամ իմ տանը հաց ուտեմ. չէ ով ինձ կան-
չի, նրա տանը պտեմ ուտիլ: Աւագիմը լաւ ա
ասում. տաղ արած առաջ ընկէ՛ք. գնա—ասաց
Մարութը, թիթիակի հերիւով տանուտէրին:

—Այդ գործատուները կը խի. սե գաւթարի
մէջ կընկնենք,—փորձեց ընդդիմադրել տա-
նուտէրը:

—Լաի չի, գնա. շատ մի խօսայ: Աւագիմի
սպիտակ գինիից եթէ ես էսօր չը խմեմ, գի-
շերս քունս տանիլ չի,—ասաց Մարութը:

—Առաջ ընկէ՛ք, ուղղա՛նք իր իշխաններին
լաւ կը պահէ: Էս անդէր փռանգի արաղը
սիրտս էրում ու խորովում ա. նրա վրա մի
ճաշկերպիլ: Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա

զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն
ու նրանց պետը խմում էին Աւագիմի գինին, կին
գինիի առաջին հարուստն էր ու Աւագիմի
մտերիմ բարեկամը:

Սկսեց կեր ու խումը. մի պատառ հաց ու
մի-երկու թաս գինի զարման կատարեալ ըլիլ:

Ճաշկերպիլը Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա
նախօրք լաւ պատրաստութիւն էր տեսել. գործ
ած գրագիտութեան բառեր: Ունեկողներին
զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն
ու նրանց պետը խմում էին Աւագիմի գինին, կին
գինիի առաջին հարուստն էր ու Աւագիմի
մտերիմ բարեկամը:

—Առաջ ընկէ՛ք, ուղղա՛նք իր իշխաններին
լաւ կը պահէ: Էս անդէր փռանգի արաղը
սիրտս էրում ու խորովում ա. նրա վրա մի
ճաշկերպիլ: Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա

զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն
ու նրանց պետը խմում էին Աւագիմի գինին, կին
գինիի առաջին հարուստն էր ու Աւագիմի
մտերիմ բարեկամը:

—Առաջ ընկէ՛ք, ուղղա՛նք իր իշխաններին
լաւ կը պահէ: Էս անդէր փռանգի արաղը
սիրտս էրում ու խորովում ա. նրա վրա մի
ճաշկերպիլ: Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա

զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն
ու նրանց պետը խմում էին Աւագիմի գինին, կին
գինիի առաջին հարուստն էր ու Աւագիմի
մտերիմ բարեկամը:

—Առաջ ընկէ՛ք, ուղղա՛նք իր իշխաններին
լաւ կը պահէ: Էս անդէր փռանգի արաղը
սիրտս էրում ու խորովում ա. նրա վրա մի
ճաշկերպիլ: Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա

աւառ է մեր երկրի կ'անքը աւելի ըն-
դարձակ տարածութիւնների վրա:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Մի օր լայն ու մեծատիր մարդասէր լինել,
հետեւալ օրը նեղիկ ու կարճատես շովինիստ,
մի օր կուրծք ձեռնի հանրամարդկային ըն-
դարձակ գաղափարների, լուսաւոր առաջա-
դիմութեան, քաղաքակրթութեան համար, միւս
օրը հրապարակով մինչև գետին երկրպագել
այնպիսի մի սկզբունքի, որ ամեն քաղաքա-
կրթական և գաղափարական հասկացողութեան
բացարձակ պատմութեան դատաստանով վա-
ւերացրած բացասումն է... Ո՞ր կարելի է
գտնել այդպիսի մի սրտաբաց բանդիւնու-
թիւն, եթէ ոչ ամեն ինչ ստանդ, համբարա-
տար տղաքրական թղթի վրա: Մեր ընթեր-
ցողները գիտեն, որ լուսաւոր այս քամե-
լիւնութիւնը ամենայն եռանդով շահագործում
է Բագուի «Բագուի» լրագրի շուրջը հաւաք-
ված թուրք ինտելիգենցիան: Մենք յաճախ
ենք զբաղվում նրանով, դուրս է չափազանց
յաճախ Բայց ինչ արած: Հրապարակական
խօսքը մատուցանվում է հասարակութեան և
մամուլի պարտն է նայել տեսնել թէ որքան
մարդ ու առողջ է այդ կերակուրը: Տեղա-
կան ուս մամուլի մի քանի օրգանները տա-
րիներէից ի վեր արձանագրել են այն փաստը,
որ լուսաւորութիւն, հանրամարդկային գաղա-
փաւ, խաղաղութիւն և կուլտուրա աղաղակող
«Լուսաւորութիւն» համար իսկական իրէպար...
Թիւրքիստէն է Շատ և շատ անգամ մամուլը
ուշադրութիւն է դարձրել այն վայրկեան եռան-
դի վրա, որով «Բագուի» պաշտպանում և
փափայլում է այն իսկ Թիւրքիստէն, որ, Դադ-
ստանի ասելով, մի անէք է քաղաքակրթու-
թեան համար: Դեռ նոր էր, որ Բագուի նախ-
կին քաղաքակրթութիւն, տաղանդաւոր հրապարա-
կախօս Նովիկով ուսուցչ ալ ամսագրում
«Բագուի»-ի ձախտին խփեց այդ խայտառակ
իրողութիւնը: Անա լրագրի մի նոր այդպիսի

մի անգամի էլա Աւագիմի դուռը մեր առաջին
փակ տեսն է՞ք:

—Չէ, դրա դուռը միշտ բաց կ'ենայ ու դրա
սուրբին էլ միշտ փռած,—ասաց Մարութը,

—Ե՛, Աւագիմ,—գործաւ նա վերջինիս,—գեղի
աչքի լինա ես, գեղի. Էլ մի պոռոյտի անեմ
քեզ հետ, ա ուշիդ տղամարդ:

Աւագիմն ու Մարութը գրկախառնվեցին ու
համբուրվեցին տաք-տաք:

Աւագիմը սաստիկ զգացվեց սիրոյ ու հա-
մակութեան սյու ըլիլ բուն արտայայտութիւն-
նից:

—Աղա տունը իմը չի. ձերն ա, ձերը,—
ասաց նա,—խնդրվում եմ ամեն օր եկէք,
կերէք, խմեցէք, բէֆ արէք: Էս օրվայ բէֆը
հէշ. սա, միջ ասեմ, էնէնց մի թիթիս ներգոր-
ծութիւն էր... Լաւ բէֆը մնում ա. սպասեցէք
մի Մալիկի գալ, տեսէ՛ք. ոնց ենք բէֆ անում.

մի Մալիկի գալ, տեսէ՛ք. ոնց ենք բէֆ անում.
առեալ ձեզ գեղը բանդված լաւ ա, բան
կացած:

Աւագիմը սիրում էր իր խօսակցութեան մէջ
գործածել այստեղ-այնտեղ պատահաբար լը-
սած գրագիտութեան բառեր: Ունեկողներին
զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն
ու նրանց պետը խմում էին Աւագիմի գինին, կին
գինիի առաջին հարուստն էր ու Աւագիմի
մտերիմ բարեկամը:

—Առաջ ընկէ՛ք, ուղղա՛նք իր իշխաններին
լաւ կը պահէ: Էս անդէր փռանգի արաղը
սիրտս էրում ու խորովում ա. նրա վրա մի
ճաշկերպիլ: Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա

զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն
ու նրանց պետը խմում էին Աւագիմի գինին, կին
գինիի առաջին հարուստն էր ու Աւագիմի
մտերիմ բարեկամը:

—Առաջ ընկէ՛ք, ուղղա՛նք իր իշխաններին
լաւ կը պահէ: Էս անդէր փռանգի արաղը
սիրտս էրում ու խորովում ա. նրա վրա մի
ճաշկերպիլ: Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա

զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն
ու նրանց պետը խմում էին Աւագիմի գինին, կին
գինիի առաջին հարուստն էր ու Աւագիմի
մտերիմ բարեկամը:

—Առաջ ընկէ՛ք, ուղղա՛նք իր իշխաններին
լաւ կը պահէ: Էս անդէր փռանգի արաղը
սիրտս էրում ու խորովում ա. նրա վրա մի
ճաշկերպիլ: Աւագիմը փորձած մարդ էր. նա

զին ին առաւ էր ու ընտրել ճաշկերպիլը դար-
ձաւ ընկէ՛ք, որը տեղի մինչև երեկոյ: Վաքիլներն

բաշխարհութիւնն էլ: Նրա աշխատակից Ա. զանգեր կուրծք է ծեծում և ազդակ է բարձրացնում, որ արարները համարձակվում են ապստամբվել թիւրքերի դէմ: Թէ ինչու են ապստամբվել, ինչ են ուզում արարները և որքան իրաւացի է նրանց դժգոհութիւնը—այդ մասին ոչինչ խօսք չը կայ: Գլխաւորը ահա ինչ է.

Արարիւն, մանաւանդ նրա սրբազան քաղաք Մեքքան, Մահմէդի օրօրոցը, Քալիֆի, սե քարի և «գեամպեմ» սրբազան շէր-հորի տեղը, ունի մեծ նշանակութիւն բոլոր մուսլիմանների համար: Դա մուսլիմանական միութեան նշանաբանն է և այն պիտութիւնը, որ ունի նրանց իր ձեռքում, ամբողջ մուսլիմանութեան հոգեւոր պետի նման մի բան է դառնում: Եթէ թիւրքերի տեղ լինէր մի ուրիշ պետութիւն, աւելի կենսունակ, աւելի գործունէ, նա, ի հարկէ, իր այդպիսի դրութիւնից անթիւ օգուտներ կը քաղէր: Նա, օրինակ, Ա. զլիւն մշտական սարսափի մէջ կը պահէր, սրբազան տեղերի հեղինակութեամբ ազդելով անգլիայի ներքին բազմամիլիոն հպատակներին վրա չընդհատաւորում և ուրիշ տեղերում: Թիւրքերը մինչև այժմ չեն շահագործել այդ բարոյական ոյժը, բայց վերջին ժամանակ նրանց մէջ կարծես թէ զարթում է քաղաքական ազդեցիկութիւն: Ոգին և գիտակցական վերաբերմունքը գէպի հոգեւոր գործիչ պատճառներով և գրանց շահագործումը քաղաքական և ազգայնական դիտաւորութիւններ համար:

Այս պատճառով էլ Արարիւն պէտք է ծաղուտ հանելու իրաւունք չունենայ: Արարները վաղուց վերջացրել են իրանց պատմական դերը, եթէ ի հարկէ պ. Աղանին հաւատացող մարդ կը գտնուի: Պէտք է նրանք հեռանան, տեղի տալով համաժողովրդական իսլամի գաղափարին: Յօդաւորագրի փոքրիկ, միևնույն ժամանակ լուրջ կայծակն ցնդելով, որի ընդունակութիւնը պատմութեան մէջ արտայայտվել է հենց նրանով, որ նրա հանձարից է ծնվել իսլամը. իսկ մտնողութեամբ ցնդելով, որոնք հազարաւոր տարիների ընթացքում ոչինչ կուտուրական—քաղաքակրթական ընդունակութիւն չեն ցոյց տուել, պիտի դառնան ամբողջ մուսլիմանական աշխարհի հոգեւոր առաջնորդները: Եւ այնքան մեծ է Լէւկթիմուրեթի, Շամիլի, Մէլիմիւրի թոռների իր դէպքացումը, որ պ. Աղանի նոյն իսկ անարգում, հայեցում է Մէքքայի Շէրիֆին լոկ այն պատճառով, որ նա թիւրքերի ստրուկը չէ դառնում:

Այժման Շէրիֆը—Արեւելի ամենաորդւելի և հեշտաւոր տիպերից մէկն է: Նրա ստրութիւնը չափ ու սահման չէ ճանաչում:

Եւ նկատեցէք, Շէրիֆը, ճիշդ թէ անձիւր, Մուհամմէդի սերունդից է համարվում: Անշուշտ պ. Աղանի իր իրեւելի, թիւրքական պետութեան մէջ, շատ այնպիսի տիպեր է ճանաչում, որոնք Արեւելի ամենազգուշիւ և հրէշաւոր տիպերի թւին չեն պատկանում: Իդէալը սովորաբար դրամատիկին կերպարանքով է ներկայանում: Եւ այդ դրամատիկ վայելիւն համար է, որ պ. Աղանի հրճուանքով յիշում է թէ շուտով կը վերջանայ ձէջադի երկաթուղին, որ հարաբերութիւն կը տայ թիւրքերին իր երկաթե թափը դնել արաբներին վրա, քի խաղերը Շէրիֆին Ստամբուլ, ի կ Մէքքա ուղարկել իր նահանգապետին: Այն ժամանակ, ի հարկէ, մուսլիման աշխարհը կը վերածնվի, բախտի և երջանկութեան դուռնով ներս կը մտնէ սուլթան շամիլի լուսաւոր հոգեպետութեամբ: Եւ թիւրքերի ընթերցի սիրահարը քաջակամութիւն է:

Պէտք է ճանապարհորդ, պէտք են կուլտուրան, լուսաւորութիւնը ոչ միայն թիւրքերին, բայց և բոլոր մուսլիմանութեան համար, եթէ միայն վերջին չէ ուզում վերջնականապէս անյայտանալ աշխարհի երեսից:

Ահա ինչ սարսափ է սպասում մուսլիման աշխարհին, եթէ թիւրքերն բոլորովին չը տիրէ Մէքքային և չը դառնայ աշխարհի մահմեդականութեան հոգեւոր գլուխ: Եւ վաղը նոյն պ. Աղանի կը սկսէ մարդկայնութեան, գաղափարականութեան, բարձր համաժողովրդային պաշտամունքների երգերը երգել նոյն այն շրթունքներով, որոնք այսօր թիւրքերին են օրհնաբանում...

Բժիշկ ԳԵՐԻՔ ԿԻՆՃԻԱՆԸԱՆ
(Նամակ խմբագրութեան)

Բոլորով դոնի վրա, գեկտեմբերի 15-ին
Շատ տարօրինակ է իմ պէս մէկի՝ ստորութեան մէջ նստածի հոգեբանութիւնը: Տեղական կենսական, անձնական աւերակ հոգեւոր

անցնում են վրայովս, իբրեւ մի պարտաւորութիւն եղելութիւն, իսկ սիրտս, հոգիս, վրտանդի, տենչանքի, յոյսի և յուսահատութեան զգացմունքս—այնտեղ են՝ հեռաւոր երկրի կիսադարեայ կենսերի տեղութեան ընթացքում, իբրեւ մի հիշատակը ծառ բազմաձիւղ արժանաւորութիւն, սերտ կապված, միացած եւ հեղել շրջապատող հողի հետ: Երբ գիշեր փայլաւորութեան հետքեր տալիս են, սիրտը էլ հետն է դարձնում արդեօք մի բոթ չէ՞ բերում ինձ հեռագիրը իմ հայրենիքից...: Երբ լրագրիւր բաժնում ես, շնչառաւոր արագ հայեացք ես գրեցի մի առաջին էջին վրա՝ արդեօք չը կայ մի հարուած մեծ կամ փոքրիկ չափով, արդեօք մահվան մահազարկ չէ՞ գլորել մի որ և իցէ թանկագին կենսի:

Ահա այսպիսի զգացմունքով էի բռնված, երբ այսօրվայ «Մշակը» բացի և առաջին երեսումը աչքիս զարկեց՝ «Մեռաւ բժիշկ Կինճիւն»:

Ինչպէս թէ մեռաւ... և ահա յուզված հոգում մէջ խառնվում են հազար տեսակ միտքեր և մտքեր մտքեր՝ գուցէ չէ մեռել, գուցէ կարելի է կենդանացնել...: Երեկ այդպէս էր հայոց դրբի տրամադրութիւնը, երբ գուժեցին Արայի մահը: Այն, Արայ գեղեցիկ և բժիշկ Կինճիւնի իշար չեն հակասում, ունեն մի որոշ առաջնութիւն: Իմ Գեղեցիկ էլ գեղեցիկ էր. գեղեցիկ էր տեսքով, բայց հոգու գեղեցկութիւնը ուղղակի անհասանելի էր, արտայայտվում էր նրա հնչուն, համակրելի ձայնի մէջ, նրա փայլուն, խորափայլ, աղու աչքերի մէջ, նրա քաղցր ընտանրութեան մէջ, նրա բարձր, վսեմ բարոյական գաղափարների մէջ: Նա իր կենսը չեմ ատու պատրաստ էր դրսի, այլ գոհում էր ի սէր մերձակորդի. Գեղատուս ինքն էր, որ բնակում էր նրա անարատ և միամիտ, իբրեւ աղանի սրտի մէջ: Բժիշկ Կինճիւնի հոգին դուռ բերել էր:

Ոչ, ոչ, Կինճիւնիւնը չէ մեռել, մեռելութիւնը չէ ներդաշնակում Կինճիւնի հետ: Նա կենսը էր, նա յոյս էր... կենսը մեռած, յոյսը—մեռած՝ եւ ինքս քանի կենդանի եմ, չեմ կարող հաշտվել դրա հետ:

Գեղեցիկ կենսը անցաւ իմ աչքիս առաջ, անցաւ, իբրեւ ինչի վրա ներկայացրած Շէրիֆի մի ողբերգութիւն: 73 թվականն է, Պետերբուրգ ենք, բժշկական ճեմարանի ուսանողներ, հանդիպում եմ հարիւրաւոր ուսանողներին, Կինճիւնին է, որ իմ բոլոր սիրտն զէպ իրան է գրաւում: Նա իմ ամբողջ լուսնութեամբ հրաշալի է. դասերից երբ դառնում, այդ օրվանից մէկը մէկը անըմտան ենք, յաղթանաւոր ենք բժշկական գիտութեան անթիւ ու անհամար ճիւղերը, միասին ընտելութիւններ ենք տալիս: Գեղեցիկ հայկական ներկայացման զարդն է, երբ Պետերբուրգը առաջին անգամը տեսաւ իր մէջ հայկական թատրոնական բնւ: Գեղեցիկ Արայի թագաւոր է, Գեղեցիկ Պէպո է, բայց նա Մօլիերի Զգաւոր է: Կոմս Սօլլապուրը հիացած է Կինճիւնի տաղանդի վրա. մտէր, յորդորում է նրան, մտէր բնական ասպարէզ, եւ ձեռք իսկույն ընդունել կը տամ Կայսերական թատրոնը:

Բայց ես չաքած էի, հիացած էի Գեղեցիկ բարոյական մարմնութեամբ, հոգու անարատութեամբ և ժողովրդասէր, անձնութեամբ թան հասած նրա ընտանրութեամբ:

Կինճիւնի Կաղզուան է, մի յետ ընկած տեղում, բայց, ինչպէս պ. Ստափիկ նկատում է իր Կինճիւնի նուրբ գեղեցիկ և սրբաւոր յօդուածի մէջ, նա, բժիշկը ուրախ է, որովհետեւ ընտանրութեան անմիջական յարաբերութեան մէջ է իր սիրած ուսման, իր գուրգուրած ժողովրդի հետ:

Կինճիւնի այսպիսով իր սրանչիւ հոգու և բեղմնաւոր գործունէութեան զանր Կաղզուանի մէջ դրեց: Կաղզուանը, աննշան Կաղզուանը բացեց իր մէջ Կովկասեան հայոց Բարեգործական ընկերութեան ճիւղը, Կաղզուանում, եռաց կենսը և այդ կենսի ծնողը և մնումը մատակարարող բժիշկ Կինճիւնին էր:

Բայց ինչ էր անում բժիշկ Կինճիւնի: Չը նայած սահողի բաժնատոմարներին, Կինճիւնի չէր գործում և ոչ էլ բարոյական գործիչ ոչ ուով և ոչ հրով: Նա խաղաղ կուլտուրայի համոզված զինուոր էր, նա մի անարժանք բժիշկ էր, նա մի հայ ու բրիտանացի մարդ էր խօսքի ամենալաւ, ամենալուծմ մտքով:

Բայց ես վերին ասեցի, որ ես չեմ կարողանում հաւատալ, թէ Կինճիւնի մեռաւ: Եթէ, ինչպէս այնքան կարճ է մարդու կենսը, Կինճիւնի մեռաւ ուսանող, Կինճիւնի բժիշկ,

ժողովրդի բարեկամ, նա գործում է, այրվում է, տապալվում է գործունէութեան ծարաւով: Նա հեռու հօրիգօններ է որոնում, նա դեռ շատ սիրելի կաղզուանցուն, տեսնել այնպէս ինչպէս, նա ունի էր գրեթե, մարտի էր ուղեւոր, տեսնել էր աչքով, երբ նա արտասահման էր Կաղզուանցուն մէջ նա ուզում էր տեսնել Կաղզուանցուն, իբրեւ երկրագործ, քաղաքացուն և գիւղացուն՝ իւրաքանչիւրին արժանի իր կոչմանը և բոլորին համակրած միացեալ սրտով առ բարին և առ ազնիւ մարդկայինը: Եւ ինչու պէտք է մեռնեն Կինճիւնիները, այդ սրբազան հրոյ անօթները, երբ դեռ անապատները անմշակ են, ժայռերը յանդուգն...:

Գեղեցիկ յիշումը նոր էր անցել, բայց այնքան բուռն էր եղել նրա հոգու աւելում, այնպիսի անխնայ առատութեամբ, անգամ շուայութեամբ ցանկ էր նա իր որդիական սէրը և հայրական խնամքը շրջապատող ժողովրդի վրա, որ նրա մարմնական գգվել, ցնցոտի էր դառնել և նա նմանվել էր թագաւոր Լիւրին, որը իր արքայական ամբողջ հարստութիւնը բաժանեց իր զաւակների մէջ և ինքը մնաց աղքատ, անպատկար, թափառական, խելացի...: Այո, Գեղեցիկ մարմնայինը չէր զիմացել նրա հոգու բուռն գործնական և նա, անմահ Գեղեցիկ իր երիտասարդ հոգովը ձեռնարկեց, զոգրվում էր, իբրեւ մի գաղափար ձեռնարկ, զոգրվում էր ձեռնարկ...:

Բայց հոգին միշտ երիտասարդ, միշտ և յաւելու ծարաւի հասարակական ազնիւ գործունէութեան և Կինճիւնի երանելի հոգին ամենայն իրաւամբ կոչ է կարգում ընտրեալներին ասպարէզ գալ և բռնել նրա տիղը:

Բժիշկապետ Բ. Նաւասարդեան

ՇՈՒՇԵՅԻՆՆԵՐԻ ՈՂԲԸ

Ողբ, որը նսեմացնում է նոյն իսկ Պետերբուրգի պատմական հուշակոթողը: Օգնեցէք, վրա հասէք, փրկեցէք: Մենք կորչում ենք հոգեպէս և բարոյապէս: Մենք զուրկ ենք մեր հոգեւոր պիտոյներից հոգեպետից: Մենք անաւել, անպաշտպար «եթրմ» ենք մնացել...:

Այսպէս է կոչում շուշեցի «Մշակը» № 281 ում՝ Շուշեցի մի քանիսի Բագու տեղափոխելու համար:

Ուզում ես առաջին անգամից հաւատալ Շուշեցու այդ ողբին, որ իր հոգու փրկութեան յետեւից ընկած Բագուն ապրող շուշեցիին կարող է մի հոգեւոր միջթաղովի, Բայց մի ներքին ձայն կոկորդը սեղմում է. կաց, սպասի, խելքը հօ հաց ու պանրով չի կերել: Միթէ Բագուն քանանների մէջ չը կայ շուշեցի: Միթէ անպատմական հարկաւոր է, որ «հոգեւոր հայրը» իր հոգու փրկութեան կարծիքով մարդու զեմակը լինի: Կամ, վերջապէս, միթէ Բագուն ապրող ոչ թէ շուշեցի, այլ որ և է ուրիշ տեղացի, բարեհաճում է իր քանանների, երկրեցուն, նրա սպասուորների մասին մտածել, հոգալ, նրանց նշանակութիւն տալ:

Այսպէս չէր լինի մի նեղիկ, գիւղական եկեղեցիների նման եկեղեցի, Բագուն եկեղեցին, իր ամենամանրագոյն երգեցողութեամբ: Իր, մեծ մասամբ, ազէտ քանանների խմբում, իր կիսակուշտ, կիսաքաղցած տիրացուներով, և վերջապէս իր անզարգ տաճարով:

Անհրաժեշտ, նոյն իսկ շուշեցիների աչքերը ծակող, իրականութիւն է, շուշեցիներին, որոնք այժմ որոշել են մտածել իրանց հոգու մասին, շալալի և Թօփիսանի քանանների աննախնայի միջակի մասին:

Ինչ պարագոյս է սա: Շուշեցիները, իբրեւ հայութեան մի կտոր, ուզում են ապացուցանել, որ նրանք ընդունակ են հայ քանանայի վիճակով լուրջ կերպով զբաղվել:

Մի բան, որ հայութիւնը երբեք չէ արել, մի բան, որ հայ ժողովուրդը միշտ իր բացասական կնիքն է գործադրել նրա համար:

Ստեղծել քանանների պրօփետարատ, ստեղծել սօցիալական պայմաններից զրգոված, բաշխողական քանանների դասակարգ:

Եւ այս բոլորից յետոյ, թող ներել ինձ, Շուշեցու սրտացաւութիւնը փառնեցողութիւնից զէնը չէ անցնում:

Մենք ենք ձեռնադրել տուել նրանց, մեղքից նրանք պէտք է օգուտ ստանային, մեղք եկել ենք, նրանք մնացել են,—ասում են շուշեցիները:

—Ո՛չ, դուք չէք ձեռնադրել տուել, այլ իրաւոր, իրանց խնամքներով հանդերձ:

Հայ ժողովրդի կամաւոր կերպով գիտակցութեամբ քանանայացու ընտրելը նորագոյն բացառութիւնների թուումն է, իսկ զբանց մէջ չէ մտնում Շուշեցի:

Վերջապէս ինչի՞մ էր ապահով, որ այդ փոխադրված քանանայի փոխարէն Շուշեցի երկու նորը չեն բանի և աւելի վատթարացնի եղածների վիճակը:

Քանանն հօ տան ապրանք չէ: Նա հօ սընդուկ, մաֆրաշ կամ խուրջին չէ, որ բարձր տարբեր կամենալ: Նա հօ զնդակ չէ, որ զորեք ինչպէս կամենալ: Վերջապէս որ քանանային պիտի բերէ, որ արդարութիւնը պահպանված լինի և ոչ խախտված: Չէ՞ որ նրանք բոլորը ձեռք յոյսով են ձեռնադրվել: Վիճակ պիտի գտնէ նրանց մէջ:

Չեն բերում իրանց շարունակները, տախտերը ու «ելավոնակները»:

Չեն բերում Բագու իրանց այնքաններին: Ուզում են բերել իրանց քանանային:

Չեն բերում իրանց «աղաթները», շուշեցու զբաղան յատկութիւնները:

Ուզում են բերել քանանների: Շուշեցիներ, ես հաւանում եմ ձեռք ազգասիրութիւնը, կամ աւելի ճիշդ՝ ձեռք հայրենասիրութիւնը, որ ուզում էր անպատճառ ձեռք հոգեւոր պէտքերը հոգացող քանանայի հոգեւորական թօփիսանի փողով ծածկված լինի:

Սիրտդ ինչի է դա: Ձեր, յիշուի, գոյնը գցած հայրենիքը ձեռք կարողում է. նա քամվել, մաշվել է: Նա կարող է ձեռք կարեկցութեան և երախտապարտութեան պտուղներին, նա ճիշդ է, ձեռք սպասում է:

Օգնեցէք նրան իրականապէս, ոչ ծիծաղելի պրատական զգացմունքով, և այն ժամանակ գովելի և ուշադրութեան արժանի կը լինի ձեր ազգասիրութիւնը և հայրենասիրութիւնը: Իսկ մինչ այդ, ձեր ողբը, անտեղի և ծիծաղելի,—կը մնայ կատակների շարքում...:

Լ. Յովհաննէսյան

ՆԱՄԱԿ ԿՈՂԻՑ

Դեկտեմբերի 2-ին

Ամբարտաւոր վաճառականների անցեալ 1903 թվականին հաւաքած գործերին, շուրջիս Կողբից երկաթուղու Արար կայարանը աղ արտաւանող մեծաքանակ ֆուրգօնների ձիերը, վերջացան հենց քարան սկզբին: Թուրք, բուրդ ազգաբնակութիւնը, որը միշտ ցորենի փոխարէն գարի էին ուտում, այս տարի տեսնելով գարու թանգութիւնը, սկսեցին ունեցած գործերը վաճառել և ցորեն ձեռք բերել: շրջակայ գիւղերի բերքը ազգաբնակութեանը բաւականութեւն չը տալու պատճառով գիւղացիների ունեւոր դասակարգը ստիպված եղաւ աւելի հեռու տեղերից իրանց ուտելու հաց ձեռք բերել: Բայց չը նայելով հեռու տեղերում ցորենի էժանութեանը, այնու անհայնիւր, ճանապարհածախսերը վրա գալով, հազիւ կարողացան աւելի թանգ գնելով այն էլ բիշ քանակութեամբ իրանց համար հաց առնել: Իսկ մեծամասնութիւնը, աղքատ դասակարգը ներկայումս նոյն իսկ հաց չունի ուտելու:

Ներկայ տարին էլ առտու չէր ցորենը, քարին սակաւ, բամբակը, որ տեղական արդիւնաբերութեան ամենազարգացած ճիւղն է կազմում, գինը ընկած, կենսական մթերքները սովորականից կրկնապատուել աւելի գնով. առտուրը, բառի բուն իմաստով, կանգ է առել, կողմնակի աշխատանքների դուռը փակված ամեն տեղ, գիւղացիք տարին բոլորը ձեռքերը ծալած անգործ էին մնացել: Կասեմ թէ այս բոլորը բիշ էր, բնութիւնն էլ իր արհաւիրքով ուղիղ պատճիւ նրանց. մի կողմից երկու ամիս անդադար տեղադրող անձնները սարքերում, իսկ միւս կողմից շուտ վրա հասնող զաժան ձեռքը դաշտերում անազնի ֆլամանք պատճառեցին: Գաղանքը արգելի հանդիսացաւ իր ժամանակին ցորենի, գարու հնձնելուն և օրինաւոր կախելուն, իսկ երկրորդը դեռ բամբակի արտերի կէսը չը հաւաքած, սպիտակ սաւան փոքից նրանց վրա. այժմ, թէ մէկը, և թէ միւսը մնում են գարնանը:

Բայց, չէ՞ որ մինչև կարուն, ինչպէս ժողովրդական առածն է ասում «հազար դանակ կայ փորին» կամ պէտք է դէպքը դրած հացահատիկները խորձերի մէջ ծիւր արձակելով փչանան, կամ թէ դաշտերում փակված բամբակները ձեռք արածող ուղիւսների ոտքերին գոհ դառնան ու հողագործների մէջը կտորեն: այսպիսի տարին, ինչ խօսք, նպաստաւոր է վաշխաւորներին և հարուստ ամբար-

բառերէրէ համար, որոնք օր առաջ հացերը
կախուիւ ժամանակ մի քանի արշին չի թ առ-
լով՝ գիւղացու ունեցածը լցնել են իրանց ամ-
բարները: Կողմու էլ պակաս չէ նրանց թիւը:
Ներկայումս անտանելի է դառնի ժողովրդի
գործը: Անտանելի է մանաւանդ այն
պատճառով, որ դեռ ձմեռը նոր է սկսվում,
դեռ ձիւնախառը բուրդը նոր է թակում գիւ-
ղացու անշուք խրճիթի դուռը և նրա ձեռքերից
անցնելով՝ դուռն են օձի նման փաթափվելու
ձախկներէ պարանոցին և խեղդամահ անելու
նրանց, հէնց այս կրիտիկական օրերում ոչ
է մտաւայ ուտելու մի կտոր չոր հաց, ոչ մերկ
անդամները ծածկելու շոր, և ոչ էլ՝ նոյն իսկ
անհրաժեշտ պահանջները—արքունական հար-
կը վճարելու մի սև գործ ունեն:

Չը նայելով որ խոլերան մտել է բթնիքիս
տակը, բայց որ գիւղացուն ուղում էս հաս-
կացնել սպառնացող վտանգի մասին և խոր-
հուրդ ես տալիս տուն ու դուռը մաքուր պա-
հել, նա յուսահատական հառաչանքով քեզ
պատահանում է՝ «Օ՜հ, սէր Աստուծոյ,
թողէ՛ք ձեր խրատները, որ ուտելու հաց չու-
նենք: Լաւը նա է, որ մի քանի օր առաջ
սեռնենք»:

Ընդհանրապէս միջնորդական ոչինչ չը կայ
կողմու. որ կողմը ուզես նայիր, կը տեսնես
ցոյ՝ զարդի, տանջանքի և ընտանեկան հոգ-
անքի մէջ թափված մարդկանց: Նոյն իսկ այս
տարի, գուցէ և շատ ու շատ տարիներ հո-
գեկան միջնորդական ժողովուրդը զուրկ
մնայ շնորհիւ այն բանի, որ հին եկեղեցին կի-
սաւեր լինելու պատճառով, կառավարութիւնը
արգելել է ժամատացութիւնը, իսկ նորը չեն
կարողանում կառուցանել մի կողմից չը առ-
բութեան, իսկ միւս կողմից հինգ տարի առաջ
հասարակութիւնից նոր եկեղեցու շինութեան
համար ընտրված հողաբարձուների միմեանց
հետ լաւ յարաբերութեան մէջ չը լինելու
պատճառով:

ՆԱԼՈՒԿԱ ԽՄԱՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Պարիզ, դեկտեմբերի 14 27-ին
«Մշակի» ներկայ տարվայ 252 համարում
տպագրված էին «Արարատի» սինդիկատի օրագ-
րութիւններից բաղկած յետագայ տողերը:

«Օգտագործ»-ի Միջնորդ լսելով «Մարտի»
քահանայ Միջնորդի գործը, որ պահանջում էր
սինդիկատի 700 բուրդի իր թիմական տեսչու-
թեան ժամանակից մնացած 1333 ր. 33 կօպ.
ոսկի տեղի վճարելու արդարաւանական մա-
սը քննելու, որպէս զի տրվի ի դատ մարմ-
նաւոր իշխանութեան, համարելով նրա յա-
տարարութիւնը № 56 զպատրուկիւն և մի-
անգամայն անպատուաբեր Միջնորդի համար»:

Որ իմ № 56 յայտարարութեամբ արած մե-
ղադրանքը սինդիկատի անդամների վերաբերու-
թեամբ՝ «միանգամայն անպատուաբեր»-ից էլ
աւելի էր—չափ արդար էր, բայց որ այն ճիշ-
մասնութիւնը եր քեզ գրաւորութեամբ՝ «սինդի-
կատի անդամներ իշխանութեան դատը», այլ ոչ
սինդիկատ—սա էլ պարզ է:

Այն ինչ ուս պատու էի, որ Միջնորդ կա-
տարել իր վճիռը, ստանում եմ գործակալից
պաշտօնական մի գրութիւն, 1-ին հոկտեմբերի
1904 թ. № 793, որով գրում է ինձ, թէ թիֆ-
լիսի կոնսորցիումի վերաբերու-
թեամբ ինձ ծանուցանել ձեզ, որ Մի-
ջնորդ իր դատարանական մասի գեղեցուկը
լսելուց յետոյ՝ «վնասել է կարծիք ձեզ վրա բար-
դւմ մեղադրանքով, իսկ ոչ թէ 700, այլ 1333
ր. 33 կ. ոսկիցն մնացածը լրիւ արդէն ստա-
ցած եմ»:

Միջնորդ առաջ քահանայ Միջնորդ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» ներկայ համարը, յայտարարու-
թիւնները շատութեան պատճառով, բաղկա-
ցած է 11/2 թերթից:

Անցեալ տարիների օրինակով բժշկապետ
Յովհաննէս Գասպարեան ուղարկել է մեզ
հարիւր բուրդի, որպէս զի այդ գումարով ա-
ռաջիկայ 1905 թվականին ուղարկենք «Մշակ»
լրագրի տասն օրինակ զբողոքների, գրադա-
րանքների կամ չունեւոր գիւղացու հասարա-
կութիւններին: Ժամանակին մենք կը յայտնենք
թէ ում ենք ուղարկել այդ օրինակները:

Դեկտեմբերի 24-ին առաւօտեան թորերի
բորբոքումից վախճանվեց թիֆլիսում յայտնի
անկաւարժ Գ. Տարասիձէն: Հանգուցեալը ար-
դէն մի քանի տարի ենթակայ էր հոգեկան
հիւանդութեան և նրա բազմաթիւ հիւանդները
զրկված էին իրանց սիրելի բժշկի նոգատար
խնամքից: Ով երբ և իցէ անոթի է ունեցել
բժշկվել հանգուցեալի մօտ, նա երբեք չի մո-
ռանայ նրա վերին աստիճանի բազմ, մա-
րու-

դասէր և ուշադիր վերաբերմունքը դէպի բո-
լոր հիւանդները, թէ դէպի հարուստները և
թէ դէպի աղքատները: Տարասիձէն Պարկովի
յայտնի պրօֆէսոր ակնաբոյժ Հիբրամանի ըն-
դունակ աշակերտներից էր և ոչ միայն թիֆ-
լիսում, այլ և ամբողջ Կովկասում յայտնի ակ-
նաբոյժի հոչակ էր վայելում:

Թիֆլիսի բաղաբային վարչութեան յատուկ
յանձնաժողովը, կազմված տիկնիկներից և
մասնագէտներից, ընկնելով էլէքտրաբարձի Ե-
րևանեան, Մազի և Վերայի գծերը, գտել է
բաւարար: Նոյն իսկ ամենախիստ թեք տեղե-
րում վազօնր կանգ էր առնում համարեն վար-
կենաբար: Յանձնաժողովը գտնելով պայման-
ները բաւարար, որոշեց թոյլատրել այդ գծերի
վրա էլէքտրաբարձի շարժումը:

Առաջիկայ տներին աղքատներին բաժանե-
լու համար ստացանք 1) տիկին Ե. Մատթէո-
սեանից 3 բուրդի և 2) Իրկուտակից, Յ. Տէր-
Յարութիւնեանից 5 բուրդի:

Յիշեցնում ենք, որ այսօր, կիրակի, դեկ-
տեմբերի 26-ին, թիֆլիսի ժողովարանում կը
կայանայ Պ. Կարա-Մուրզայի համերգը, բա-
ւական ճոխ ծրագրով: Համերգի արդիւնքը
պէտք է յատկացվի հանգուցեալ Գ. Կարա-
Մուրզայի որբերի օգտին:

Վերջին օրերս թիֆլիսում բացվեց մի նոր
գեղեցիկ հիմնարկութիւն—գա նորերս վախ-
ճանված երիտասարդ վրացի իշխան Յովսէփ
Պրֆրովիչ Բարթոլի յիշատակին հիմնված
մանուկների ապաստան է: Այդ հաստատու-
թեան իրականացնողը հանգուցեալի մայրն է,
իշխանուհի Ա. Ի. Բարթոլի: Ապաստանը
հիմնված է 30 աղքատ երեխաների համար,
առանց ազգութեան խտրութեան: Երեխաները
լինելու են միջնակարգ դպրոցների սաներ:
Ապաստանում նրանք ստանալու են տաք, ա-
ռողջարար կերակուր, հանգստութիւն, խաղա-
լու տեղ, երեկոյան թէյ, հետեւալ օրվայ դա-
սը պատրաստելու համար լուսավոր, տաք
ու մաքուր սենեակ, նրանց վրա հսկող մի
փորձված վարժուհի դասերին օգնելու համար:
Ապաստանը գտնված է Բէրուսեան փողո-
ցում, Դորդանեանի տանը:

«Ноб.» և «Руч» լրագրիները հաղորդած
տեղեկութեան համեմատ, Պետերբուրգի քա-
ղաքապետ գեներալ-ադիւտանտ Ֆուլլօն վե-
րացրեց իր նախորդի՝ գեներալ-ադիւտանտ
Կլէյգէլսի կարգադրութիւնը, որով ոստիկա-
նութիւնը իրաւունք ունէր, փողոցային ան-
կարգութիւններին վերջ տալու համար, օգնու-
թեան կանչել զոստապաններին իրանց տների
շրջանից դուրս:

Մամուլի օրէնքների վերաբնութեան գոր-
ծով զբաղված է միջնորդների կոմիտէի ան-
դամ կոմս Սուլկին: (Ноб. Օб.)

Դեկտեմբերի 23-ին տեղի ունեցաւ թիֆլիսի
Արարատական Ընկերութեան ընդհանուր ժո-
ղովը, որը քննեց չէնք վարձելու հարցը: Ա-
ռաջիկայ յունվարի 1-ին լրանում է ներկայ
չէնքի պայմանագրի և շինութեան տէր «Փի-
թօյեան» և ընկ. առևտրական տունը՝ նոր պայ-
մաններ է առաջարկում: 1) Թատրոնը կապա-
րով տրված լինելով տիկին Մ. Բ. Բէլեցկուհի,
շինութիւնը տրվում է առանց թատրոնի և
2) շինութեան միւս բոլոր մասերը տրվում են
տարեկան 12,000 բուրդով: Ժողովը քննելով
այդ պայմանները, որոշեց ընդունել և վերա-
նորոգել իր պայմանագիրը: Աւելորդ չենք հա-
մարում յայտնել, որ թատրոն վարձողը մեր
ընթերցողներին արդէն յայտնի տիկին Բե-
լեցկայան է, որին թիֆլիսի Հայոց Դատա-
տիկական ընկերութեան ընդհանուր ժողովն
այս աշխանք միաձայն ընտրեց ընկերութեան
վարչութեան անդամ: Տիկինը արդէն շարա-
թական մի օր խոստացել է տալ թատրոնը
հայոց ներկայացումներին համար ամեն անգա-
մին 200 ր. վարձով, իսկ երկրորդ օրվայ հա-
մար խոստացել է տալ չափաւոր գումով յամե-
նայն դէպս ոչ աւելի քան անցեալ տարվայ
վարձը—այսինքն 280 ր.:

Պետերբուրգի երգուհայ հաստատրմատար-
ների մէջ, առում է «Р. С.» լրագրը, միտք
է յղացել հիմնել ամբողջ Ռուսաստանի իրաւա-
բանների ընդհանուր դաշնակցութիւն:

Միջնորդների կոմիտէում—ինչպէս հաղոր-
դում է «Руч» լրագրը—գեղեցիկների 12 ին-

Բարձրագոյն ուկադի ցուցումները կեանքի
մէջ մտցնելու համար պրօգրամներ որոշելուց
յետոյ կը սկսէ իր զբաղմունքները այս օրերս:
Մտադրութիւն կայ մինչև տունը կայացնել
մէկ նիստ: Երկրորդ նիստը—գեղեցիկների
28 ի և 31-ի միջև: Առողջ աշխատանքը մտա-
դրութիւն ունեն աւարտելու յունվարի վեր-
ջին թւերից ոչ ուշ: Այդ ժամանակամիջոցում
կը մշակվեն պրօգրամներ ուկադի բոլոր կէ-
տերի վերաբերմամբ, բացի այն հարցերից, ո-
րոնց կանոնաւորման համար հարկաւոր է
մանրամասն քննութեան ենթարկել ստատիս-
տիկական նիւթ և գործերի դրութիւնը տեղի
վրա: Մի քանի կէտերի վերաբերմամբ աշխա-
տանքները շուտ և աւելի աջող աւարտելու
համար, օրինակ 6 դ և 7 դ կէտերի վերաբեր-
մամբ, օտարացեղների և օտարաբնակների
մասին,—և 8 դ կէտի վերաբերմամբ,—մամուլի
մասին,—վճարված է հասնել կոմիտէի զբաղ-
մունքի առաւելանքի թիւից և նոյն կոմիտէի
անդամներից առանձին յանձնաժողով կազմել:
Կոմիտէի զբաղմունքները վերջնաւորեց յե-
տոյ անմաքայ ժամանակում վերջնական լու-
ծումը կը ստանայ 4 դ կէտում աշխատելու
հարցը, — բանտներին ապահովագրութեան
մասին,—և 5 դ.—խոստացած հսկողութեան
վերաբերեալ Կանոնադրութիւնը վերացնելու
մասին: Հէնց առաջին նիստում կը մտցվի
այն հարցը, թէ հարկաւոր է առանձին յանձ-
նաժողով կազմել և հրաւիրել այդ յանձնաժո-
ղովին մասնակցելու համար յայտնի հատա-
կական գործիչներին խորհրդակցական ձայնի
իրաւունքով:

Ժողովրդական լուսավորութեան միջնորդ-
ութեան գիտական կոմիտէի մշակած նախա-
գիծը՝ արական գիմնադրանքի բէթյոմի վե-
րաբերմամբ, միջնորդութեան ուղարկել էր
ուսումնաբանական շրջանների հոգաբարձու-
ներին՝ նրանց կաշմէրն իմանալու համար:
Այս օրերս այդ կարծիքները ստացված են և,
ինչպէս հաղորդում է «Руч» լրագրը,—հո-
գաբարձուները սկզբունքով դէմ չեն նախա-
գծին: Ներկայումս աշխատանքները միջնո-
ւորութեան մէջ եռանդով առաջ են ընթանում
և երկի գաւառի նստաշրջանին նախագիծը կա-
ռաւարկվել պետական խորհրդի քննութեանը:
Նախագիծը համաձայն, մտադրութեան կայ եր-
կու տիպի գիմնադրանքի ունենալ: 1) պար-
տաւորական լատիներէն լեզուով, որի դասա-
տուութիւնը կը սկսվի երրորդ դասարանից, և
ոչ պարտաւորական՝ յունարէն լեզուով և 2)
պարտաւորական երկու լեզուներով: Թէ մէկ
և թէ միւս տիպի գիմնադրանքները ունեն ութ
դասարան, բայց նախագիծը թոյլ է տալիս
վեց դասարանեան գիմնադրանքի գոյութիւնը:
Վեց դասարանեան գիմնադրանքի նախագիծը
սերտ կապ ունի նախագիծով նախապատ-
րաստական դպրոցների գոյութեան հետ: Եր-
կու կրթութիւնը դասարանները երկու տիպի գիմ-
նադրանքներում ևս կատարելապէս համանման
են: Տարբերութիւնը սկսվում է երկրորդ դա-
սարանից: Նախապատրաստական դպրոցները
կատարելապէս կը համապատասխանեն գիմ-
նադրային առաջին երկու դասարանների պրօ-
գրամին: Այդպէս անուանված վեց դասարա-
նեան գիմնադրանքները սովորական գիմնադրա-
նքի կը լինեն, միայն առանց երկու ստորին
դասարանների, այնպէս որ այդպիսի գիմնա-
դրանքի առաջին դասարանը մտնելու հա-
մար հարկաւոր կը լինի նախապէս անցնել
նախապատրաստական դպրոցի դասընթացը:
Նախապատրաստական դպրոցների բանալը ծա-
նայութիւն կը մատուցեն դուռ դասարանա-
կական տեսակետից ևս: Այդ դպրոցներում խմբ-
վում են փոքրահասակ երեխաներ, մի քան,
որ մի յայտնի աստիճան կը հարթէ սաների
խիստ տարբերութիւնը հասակի կողմից: Նա-
խապատրաստական դպրոցի աւարտելուց յե-
տոյ գիմնադրա մտնելու համար քննութիւններ
չեն լինելու, բայց վականիւնների պակասու-
թեան և գիմնադրա մտնել ցանկացողների
թիւի շատութեան պատճառով քրցական քննու-
թիւններ կը սահմանվեն, եթէ միայն միջոցներ
ձեռք չեն առնվիլ պահանջված թւով միջնա-
կարգ դպրոցների բանալու համար: Միջնա-
րութեան նախագիծը մեծացնում է դաստաու-
ների թիւը գիմնադրանքներում: Ինչ վերաբե-
րում է բնակական դպրոցներին, նրանց համար
ոչինչ բէթյոմներ չեն պատրաստվում: Լրագրի-
ներում տպված այն լուրը, թէ բնակական
դպրոցների աշակերտներին համար կը բացվեն
համալսարանի դռները, ինչպէս հաղորդում են
հեղինակաւոր աղբիւրից, ոչինչ բանի վրա
հիմնված չէ:

Եւրոպայից գրում են «Р. В.»-ին դեկտեմ-
բերի 6-ից. «Պուշկինեան հասարակական գը-
րադարանի ընդհանուր ժողովը միաձայն որո-
շեց դիմել և յայտնել՝ սովորական կարգով
ում հարկն է, որ անհրաժեշտ է թոյլ տալ
գրադարանում ունենալ այն բոլոր գրքերը, ո-
րոնք լոյս են տեսնում—Գրադարանի վար-
չութիւնը մի տեսակ քննութիւն կամ անհի-
քը կազմել և ընթերցողներից մօտ 300 հոգի
պատասխան էին տուել, թէ ինչ լրագրիներ
և ամսագիրներ են ցանկանում ստացված մե-
նել գրադարանում: «Р. В.»-ի համար ձայն
էին տուել 277 հոգի, «Р. С.»—274, «Руч»—
258, «Правда»—249, «Наше Ж.»—231, «Наш
Вр.»—180, «Моск. Вед.»—90, «Гржд.»—65:
Ամսագիրներից ստացել էին՝ «Руч. Бор.» և
«Мирь Божи.»—283 ձայն ամեն, մէկը «Руч.
Маслы»—273, «Вест. Ев.»—247, «Одобр.»
—243 և այլն»:

Ախալքալարի գաւառի ԽՆԴՈ գիւղից մեզ
գրում են. «Սրանից մի քանի օր առաջ վեց
ծաղկացիներ, որոնք գաւառից ձիւներով գա-
րի էին տանում իրանց թղաւու ընտանիքի
գոյութիւնը պահպանելու համար, «Դալի-Դալ»
կոչված սարերի ստորոտին, որտեղից անցնում
է ճանապարհը, խիստ բուրբ բռնվելով, կորցնում
են ճանապարհը և երկար ժամանակ թափառում
այդ անմարդաբնակ սարերում, մինչև որ բո-
լորն էլ ուժեղացաւ թափվում են սառը ձիւնի
վրա: Ինչպէս լինում է, մէկին աղողվում է
առաջ անցնել և մի կերպ հասնել առաջին
գիւղը մէջ գիւղերին: Նա իմաց է տալիս պա-
տահանի մասին: Գիւղի երիտասարդները իս-
կոյն և եթ օգնութեան են գնում: Բայց, զբո-
ւաղաբար, արդէն ուշ է լինում, չորսը իրանց
ձիւներով սառած են լինում, իսկ միւրը դեռ
կենդանի, որը նոյնպէս փոքր ժամանակից
յետոյ մեռնում է: Այս առաջին դէպքը չէ, որ
պատահում է այդ ճանապարհին և ոչ էլ վեր-
ջինն է լինելու, քանի մենք գուրկ ենք ինքնա-
պաշտպանութեան գիտակցութիւնից, չէ անցել
մի տարի, որ այդ ճանապարհին մարդկանց
մի քանի զոհեր չունենանք: Անասունների մա-
սին աւելորդ է գրել, հարկւրներով է պա-
տահանում: Վերը յիշված օրը 50 հատ էլ ոչխար
էր սառել: Բայց միթէ չէ կարելի ճանապարհը
անվտանգ դարձնել: Կարելի է և այն էլ շատ
հեշտութեամբ. նախ վտանգաւոր տեղի տա-
րածութիւնը երկար չէ, 5 վերտից ոչ աւելի:
Բաւական է ամենավտանգաւոր տեղում, այն
է «Թալաններում» մի խրճիթ չլինել և արդէն
վտանգը անցած է: Այդ խրճիթ իբրեւ փարոս
կը ծառայէ բոլոր ճանապարհորդների համար,
իսկ հարկաւոր դէպքում կը կարողանան այն-
տեղ գիւղերը: Հրաւիրում ենք ձեռնհաս ան-
ձանց ուղարկութիւնը այդ բանի վրա»:

ԱՅՅՅՅՅՅՅՅՅ մեզ գրում են. «Այստեղի ու-
սանողների ընդհանուր թիւը 24 է. համալսա-
րանի ուսանողների թիւը հասնում է 14 ի.
իսկ մնացածները տեղիս վաճառականական
դպրոցներում են: Ի դէպ յիշենք, որ համալսա-
րանի ուսանողներից շատերը այս սեմինարի
սկզբին վաճառականական դպրոցում էին,
սակայն սեմինարի կիսին, ընդհատելով իրանց
ուսումը վերջոյիշալ հաստատութեան մէջ,
մտան համալսարան, կորցնելով 100 մարկ,
որը մտնելու վարձ է եղել արված: Համալսա-
րանի ուսանողներից սովորում են 6 հոգի
գիւղատնտեսութիւն, 5-ը բժշկութիւն, 2-ը
քիմիա և մէկը փիլիսոփայութիւն»:

ԱՐՏԱԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՊԱՏԵՐԲՈՐԳԻ ԳՈՒՐԸ

Ռուսաստանի ծախսերը «ECHO de Paris»
լրագրի Պետերբուրգի թղթակիցը հաղորդում
է. «Պետերբուրգի սկզբից մինչև հոկտեմբերի 23-ը
Ռուսաստանը ծախսել է 476 միլիոն բուրդի
պատերազմի վրա: Մինչև երկր տարվայ փետր-
վարի 14-ը ծախսերը ծածկելու համար յատա-
կացրված է 252 միլիոն, այնպէս որ պատե-
րազմի առաջին տարին կը նստի 728 միլիոն:
Վերջին փոխառութիւնից և վերջին չեղձեթի
խնայողութիւններից մնում է դեռ 298 միլիոն:
Ուրեմն առ 14 փետրվար 1905 թ. կը մնայ
աւելորդ 46 միլիոն բուրդի, եթէ մինչև այդ
ծախսով նոյն իսկ յատկացրված ամբողջ 252
միլիոնը: Պետերբուրգում ենթադրում են, որ
պատերազմը կը տեւ դեռ էլի մի տարի և կը
պահանջէ դեռ էլի 600 միլիոն բուրդի: Գա-
նաւորի ուկէ կանխիկ դրամը դեռ անշուշա-
փելի է մնում, և յոյս ունեն, որ նրան ձեռք
